

XXVI Piątek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (Łk 10,13-16): Biada tobie, Korozain! Biada tobie, Betsaido! Bo gdyby w Tyrze i Sydonie działy się cuda, które u was się dokonały, już dawno by się nawróciły, siedząc w worze pokutnym i w popiele. Toteż Tyrowi i Sydonowi lepiej będzie naszdzić niżeli wam. A ty, Kafarnaum, czy aż do nieba masz być wyniesione? Aż do Otchłani zejdziesz! Kto was sęucha, Mnie sęucha, a kto wami gardzi, Mnie gardzi; lecz kto Mnie gardzi, gardzi Tym, który Mnie posła».

«Kto was sęucha, Mnie sęucha»

Rev. D. Jordi SOTORRA i Garriga
(Sabadell, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj Jezus kieruje swoje spojrzenie w stronę tych miast Galilei, których losem wcześniej się przejmował, i w których gościł i realizował dzieła Ojca. W żadnym miejscu nie gościł i nie czynił takich cudów, jak w Korozain, Betsaidzie i Kafarnaum. Słowo zasiane było obficie, ale niwo nie było dobre. Sam Jezus nie zdawał ich przekonać...! Jak wielką zagadką jest wolność człowieka! Możemy powiedzieć "nie" nawet Bogu... Dobra nowina nie narzuca się sobie, a jedynie oferuje siebie i ja mam prawo zamknąć się na nią; mogę ją zaakceptować lub odrzucić. Panca kowicie szanuje moją wolność. Jaka wielka odpowiedzialność na mnie spoczywa!

Okrzyk Jezusa: «Biada tobie, Korozain! Biada tobie, Betsaido!» (Łk 10,13) na zakończenie jego apostołskiej misji, nie jest wyrokiem skazującym, a raczej wyrazem bólu. Bliskość Królestwa Bożego nie była dla tych miast wezwaniem do pokuty i do zmiany. Jezus przyznaje, że w Sydonie i Tyrze lepszy użytek zrobiono z ofiarowanej Galilejczykom łaski.

Rozczarowanie Jezusa jest jeszcze większe, gdy mowa o Kafarnaum. «Czy aż do nieba masz być wyniesione? Aż do Otchłani zejdziesz!» (Łk 10,15). To z tego miasta pochodzi Piotr, a Jezus uczynił je centrum swojej działalności. Po raz kolejny, w słowach Jezusa możemy usłyszeć raczej smutek niż grob. To samo moglibyśmy powiedzieć o wielu miastach i osobach naszych czasów. Myślę, że rozwijają się i

kwitn?, podczas gdy w rzeczywisto?ci si? pogr??aj?.

«Kto was s?ucha, Mnie s?ucha» (?k 10,16). Ewangelia ko?czy si? tymi s?owami, które s? wezwaniem do nawrócenia i przynosz? nadziej?. Je?li us?uchamy s?owa Jezusa, jeszcze mamy czas. Nawrócenie polega na tym, by mi?o?? stopniowo przewyci??a?a w naszym ?yciu egoizm, a ten proces nigdy nie dobiega ko?ca. ?w. Maksym powiedzia?: «Nie ma nic tak Bogu przyjemnego, jak nawrócenie cz?owieka przy udziale szczerej skruchy».

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

-

«Prawd? jest, ?e nasza wiara nie jest namacalna i nie zale?y od zmys?ów. Jest to dar od Boga, który On wlewa w pokorn? dusz?, poniewa? wiara nie mieszka w tych, którzy s? pe?ni pychy» (?w. Franciszek Salezy)

-

«Tylko S?owo Bo?e, S?owo Jezusa, nas zbawia» (Franciszek)

-

«Pokuta wewn?trzna jest radykaln? przemian? ca?ego ?ycia, powrotem, nawróceniem si? do Boga ca?ym sercem, zerwaniem z grzechem, odwróceniem si? od z?a z odraz? do pope?nionych przez nas z?ych czynów (...)» (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 1431)